

сподѣля скръби-тъ и радости-тъ ти. *Л. Д. 75 р. 70.* Ореся сподѣлявать и кому-то сполучать отъ рѣдъ здрави, добъръ ще былъ прѣзъ всяка-та година. *Ч. 100.* Искахъ наше разоранье, Овцы, говида си сподѣлихъ. *Гл. 92.* Трѣба да сподѣлимъ по между нмъ празднѣтъ земли (*partager*). *Т. 205.* Останаха отъ баща ни три хыляды желтицы, кои-то ний сподѣлихме. *Х. I, 49.*

Сподѣръж *м. св. в.м.* исподѣръж, исцарапая: Той си сподра лицецо по вършинитѣ. *Зк. 148.*

Сподѣръж *м. св.* **Сподѣрвамъ** *м. дл.* послѣдую, слѣдую за кѣмъ, сопровождаю: Азъ си слисвахъ на тия прѣскърбни случки що мѣ сподирваха на всждѣ. *Х. I, 165.*

Сподоби *са м. св.* **Сподобявамъ** *са м. дл.* сподоблюсь,—якъсь: Ето сподобихъ си и съ вторѣ жетвѣ. *Р. С. 67.*

Спокой *с. м.* упокоеніе: Вѣчны покой бѣдности лѣкъ. *Гл. 87.*

Сполай *нар.* спасибо (*съ греч., ср. рус.* исполать). **Сполай на Бога** слава Богу: Сполай ти, боже, на дарби-те. *М. 53.* Ако и отъ бога, сполай му нему, Ако и отъ свет-отъ, отъ бога да найдать. *М. 169.* „Сполай Богу, отмена да вида!“ *М. 173.* „Ейди боже сполай ми ти тебѣ“. *М. 38.* „Сполай ти, боже, на тебе!“ *М. 31.* Посполай на Бога, Пристаналь е Марко. *В. 180.* „Што га имашъ мома тѣа снага?“ „Имамъ га немамъ га лѣдо, за цѣрната зема!“ „Цѣрната зема моме, сполай не ти вели, Дай га на мене моме, сполай да ти рѣча“. *В. 210.* Но Богу—сполай! оздравѣ. (*Gottlob*). *Рш. 84.* Сполай ти за тѣя честита мисль! (*Dank dir für diese glückliche Entdeckung*). *Рш. 65.* Сполай Ви! Доклѣ бѣждъ живѣ азъ нѣма да забуравѣ Ваше-то имя. *Л. Д. 75 р. 250.* Нѣ сполай му, на цареву здрави сега, като си наумимъ за миналитѣ тяжки врѣмена—благодаримъ са. *Зк. 40.* Слава Богу, чорбаджи, на твое здравье, геченимъ са, сполайти! *Зк. 81.*

Сполѣтъ *м. св. 1)* постигну: Що е причина-та, та е сполетяло таково злочестіе училища-та ви. *Л. Д. 69 р. 159.* Въ това ся крые голема грѣшка за възпитаніе-то, най тежка-та отъ сичкы-тъ, кои-то сполетятъ обществото. *ib. 71 р. 194.* Една голѣма загуба сполѣтъ Англичани-тъ, смърта на Давида Ливингстона. *ib. 75 р. 12.* Азъ ще ви раскажъ сичкытъ злины които ма сполѣтахъ отъ единъ лъжовенъ пріятель (*qui me sont venus par un faux ami*). *Т. 191.* Отъ гдѣ-то не имахъ съмнѣніе отъ тамо зло-то ма сполѣтъ. *Сб. 35. 2)*—на нѣщо, нападу на: Тѣзи мой двѣ сестры искаха да ся уженьтъ, кое-то и свършиха; нѣ сполѣтаха на зли и неубузданны мѣжъе. *Х. I, 176. 3)* застигну: По-късни пиленца, сполѣтени отъ студено време и отъ зима-та. *Л. Д. 75 р. 85.*

Сполука *с. ж.* удача, успѣхъ: И много време послѣ славихъ